

מ"ת 53017/01/15 - מדינת ישראל נגד ו' א'

בית משפט השלום בעכו

15 פברואר 2015

מ"ת 53017-01-15 מדינת ישראל נ' א' (עציר)

מ"ת 52975-01-15

בפני כב' השופטת שושנה פיינסוד-כהן
המבקשים
נגד
המשיבים
ו' א' (עציר)

נוכחים: ב"כ המבקשת - עו"ד רינת לוי
המשיב - הובא
הסניגור - עו"ד חמוד אחסאן, מטעם הסניגוריה הציבורית

החלטה

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש, איומים והיזק בזדון. על פי העובדות המפורטות בכתב האישום, המשיב ביום 16.1.15 השתולל בבית וקילל את המתלוננת, הידועה בציבור שלו, ובשלב מסוים אחז סכין מטבח, הצמיד לצווארו ואיים כי אם תזמין משטרה, יפגע בעצמו. על פי אותו כתב אישום, למחרת, גם כן באותה שעה, שעה בה שיחק בנו במחשב, קרב אליו המשיב ולכאורה תקף אותו שעה שדחף אותו ובעט מספר פעמים בראשו, עד כי נגרמה לו חבלה. כתב האישום ממשיך ומתאר שכאשר שבה המתלוננת לביתה, התפתח ויכוח בינה לבין על טענתה כי גרמה לילד חבלות. היא סטרה לו ואז אחז המשיב לכאורה במחשב ושבר אותו. כמו כן איים עליה כי ירביץ לה וכי אחת כמוה צריך להרוג.
2. בחנתי את שאלת קיומן של ראיות לכאורה ואתייחס בנפרד לעבירות המיוחסות למשיב כנגד המתלוננת ולאלו המיוחסות נגד הקטין בנו.
3. באשר לעבירות המיוחסות נגד בנו של הקטין, מוצאת אני כי מצויים אנו על הגבול הדק שבין העדר ראיות לכאורה או ראיות לכאורה ברמה נמוכה מאוד. האם, המתלוננת, אשר מסרה פרטי האירוע, מאשרת ומודה כי לא ראתה אותו. כמו כן היא מאשרת שהבן אמר שאביו לא עשה זאת. הגם ש יכול להיות שהבן מנסה לגונן על אביו, הרי שאין בכך די. נכון הוא כי הבן לא סבל מחבלה לפני שהאם יצאה וכאשר חזרה הייתה לו חבלה והוא היה בפיקוח אביו. יחד עם זאת לא מדובר בבן שנה או שנתיים המצוי כל הזמן בטווח ראיית האב. עוד יש להוסיף לכך כי הקטין נחקר על ידי חוקר ילדים. מדובר בחקירה לא פשוטה, הן לאור גילו והן לאור קשיי שפה, שכן הקטין אינו דובר עברית באופן שותף. התרשמות חוקר הילדים הינה כי קשה לעשות

סדר כרונולוגי בדברי הקטין, ועל כן קשה לקבוע עובדות מה התרחש באותו אירוע.

נוכח כל האמור לעיל, מוצאת אני כאמור כי ביחס לעבירת תקיפת קטין על ידי אחראי, הראיות הנמצאות בפניי הינן ברף נמוך ביותר.

4. באשר לעבירת האיומים כנגד המתלוננת. כאן קיימות ראיות לכאורה. המתלוננת מסרה גירסתה והמשיב אמר בחקירתו כי אכן יכול והדברים היו כך. מאשר הוא נגיעה בסכין. יחד עם זאת יש לקרוא את הדברים גם לאור המפורט בכתב האישום בדבר אלימות גם מצדה כלפיו וגם לאור התמונה הכללית המתקבלת ביחס להתנהלות המשפחתית ובעיקר מחקירת הילד בדבר בית רווי אלימות ולא דווקא רק מצד המשיב.

5. בדיון האחרון עודכן ביהמ"ש ועיינתי בפרוטוקול ביהמ"ש לנוער, על פיו הוצאו הקטינים מהבית והועברו לסידורים חוץ ביתיים, כאשר הסדרי הראייה נתונים בפיקוח ואין אפשרות ביקור חופשית של ההורים. נמצא אם כן, כי הסיכון כנגד פגיעה בקטינים איננו קיים כרגע, שכן מצויים הם בהשגחה ויש לדון במסוכנות לכאורה כלפי המתלוננת, האם.

6. קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית וקיימת גם מסוכנות ספציפית. יחד עם זאת, אינני יכולה להתעלם מכך כי קיימת גם אלימות הדדית.

7. נוכח הודעת המתלוננת כי עברה להתגורר בעיר נהרייה, מוצאת אני כי נכון הוא לשחרר את המשיב בתנאים של הרחקה, הגם שאין תנאים אידיאליים של פיקוח.

8. הנני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים כדלהלן:

1. איסור יציאה מהעיר *****.

2. איסור יצירת כל קשר עם המתלוננים והקטינים שלא באמצעות גורמי הרווחה.

3. חתימה על התחייבות עצמית על סך 10,000 ₪, להבטחת תנאי השחרור.

4. התייצבות במשטרה עם דרישה.

ניתנה והודעה היום כ"ו שבט תשע"ה, 15/02/2015 במעמד הנוכחים.

שושנה פיינסוד-כהן , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנני מורה על עיכוב ביצוע עד ליום 17.2.15 שעה 14.00.

ניתנה והודעה היום כ"ו שבט תשע"ה, 15/02/2015 במעמד הנוכחים.

שושנה פיינסוד-כהן , שופטת